

17-10-

† Σύναξις τῶν 20 Ἅγίων Ἀναργύρων.
Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ὕπατη Γα

Ἐν Θεῷ οὓς Κύριος καὶ εἰ πεφανεν η μιν
ἔν λογη με νος ο ερχόμενος εν ο νο μα
τι Κυρίου σου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ώς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἐν Θεῷ οὓς Κύριος καὶ εἰ πεφανεν η μιν
ἔν λογη με νος ο ερχόμενος εν ο νο ματι
Κυρίου σου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ώς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Τὴν εἰκοσάριθμον, ἔνθεον φάλαγγα, τὴν ἔξαστράπτουσαν, χάριν οὐράνιον, τῶν Ἀναργύρων τῶν λαμπρῶν, τὸ στῖφος ἀνευφημοῦμεν, οὗτοι γὰρ κατέβαλον, τοῦ βελίαρ τὴν δύναμιν, πάντων τὰ νοσήματα, συμπαθῶς ἐξιώμενοι, τῶν μετ' εὐλαβείας βιώντων· δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Ὕχος ἱ Γα

χ Γ
την ει κο σα ριθ μο ον εν θε ον φα
λαγ γα Δτην ε ζαστραπτουσα αν χα ριν
ου ρα νι ον Δτων Α ναρ γυ ρων των λαμ πρων
το στι φος α νευ φη μου ου μεν π ου τοι γαρ
κα τε βαλο ον ιτου βε λι αρ την δυ να μιν Δ
παν των τα νο ση μα τα ι συ μπα θω ως ε ξι

ω με ε νοι ^π_q των μετ ευ λα βει ει ας βο ων
 των ^χ_q δο ο ζα Θε ω τω εν Τρι α δι
Δόξα Πατρί... Ὁμοιον.

Τὰ εύωδέστατα, ἀνθη τῆς πίστεως, τὰ τὴν μύριπνοον, χάριν ἐμπνέοντα, τὴν νοητὴν καὶ λογικήν, Ἀνάργυροι οἱ ἔνδοξοι, πᾶσαν γὰρ ἐμπνέοντες, εύωδίαν τοῦ Πνεύματος, νόσους θεραπεύουσι, καὶ παθῶν ἀπαλλάττουσι, διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμεν· δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

εν ω δε στατα α αν θη της πι
 στε ως ^Δτα την μυ ρι πνο ο ον χα ριν εμ πνε
 ον τα ^Δτην νο η την ^Γκαι λο γι κην Α ναρ
 γυ ροι οι εν δο ο ζοι ^π_q πα σαν γαρ εμ πνε ον τε
 ες ^χ_q εν ω δι αν του Πνευ μα τος ^Δ νο σους θε

ρα πευουσι ^χ_ῷ και πα θωων α παλλαττουου
 σι ^π_ῷ δι ο ευχα ρι στουουντες βο ω μεν ^χ_ῷ
 δο ο ζα Θεωτωεν Τρι α δι ^γ_η

Kai νῦν...

^χ_ῷ ^γ ^χ_ῷ
ν**Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ωνων α μην ^π_ῷ

Θεοτοκίον.

^π_ῷ ^γ ^π
Γετην με σι τευ σα σαν την σω τη ^{ρι}_ῷ
 αν του γε ε νους η μων ^χ_ῷ α νυ μνου μεν Θεοτο
 ο κε Παρθε ε νε ^π_ῷ εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου
 προσληφθειση ο γι ος σου και Θε ος η μων
^π_ῷ το δι α Σταυρου καταδεξα α με νος πα α θος

ε ^Γ λυ τρωσατο η μας ^χ εκ φ^ηο ρα ας ως
 φιλανθρωπο ^π οο ος ^η

Μετὰ τὴν α' σπιχολογίαν, κάθισμα.
Ὕχος α'.

Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἄπαντων τῶν σεπτῶν, Ἀναργύρων τὴν μνήμην, τὴν θείαν καὶ φαιδράν, τῶν ἡμῶν πολιούχων, τελέσωμεν θεόφρονες, καταχρέος γηθόμενοι, καὶ γὰρ πέλουσι, κοινοὶ προστάται καὶ σῶσται, πάσαις θλίψεσι, πάντας ρύόμενοι τάχος, τοὺς πίστει προστρέχοντας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοποιόν.**

Ἄνυμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Μαρία, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ Σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις Σου.

Μετὰ τὴν β' σπιχολογίαν, κάθισμα.

Ὕχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ἀδαπάνητον, θεῖοι Ἀνάργυροι, τῆς συμπαθείας τε, καὶ τῆς χρηστότητος, πλοῦτον ὑμῶν ἀδυνατεῖ, νοῦς βρότειος ἐννοῆσαι, γλῶσσά τε πανεύλαλος, ἐξειπεῖν ὑπερβαίνοντα, καὶ τὰ ὀκεάνεια, ρεῖθρα ὅντως τοῖς πλήθεσι, θαυμάτων διὸ καὶ βοῶμεν· χαίρετει κρῆναι ἀέναι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοποιόν.

Τὴν ὡραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἔγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα.

Ἔχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀναργύρως τὰ πάθη, ἐν ἡμῖν γὰρ ὄφθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων ιάσεων δύναμιν, ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ὄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοποιόν.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ἐν φωναῖς μεγαλύνομεν καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς

σε σωζε καὶ σκέπε πρεσβείαις Σου, ἐκ πειρασμῶν παντοίων καὶ νόσων καὶ θλίψεων, ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παρόρθησίαν, οἰκτείρειν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἵασιν, διὰ τοῦτο βοῶμέν Σοι· πρέσβευε τῷ Σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι συγγνώμην τοῖς δούλοις Σου.

Τὸ α' Ἀνπίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἄρχος ἡ τος

Ἐκ νεοτητοῖς μου πόλια απολέμει με πάθη αλλαγαὶ τοῖς αντιλαβούσαις καὶ σωσον Σωτηριού

Οἱ μισουντες Σιων αἰσχυνθήτε αποτουκριοὺς οὐ ως χορτογαρπούς οἱ εσεσθεαὶ πεζηὶ βαμμενοὶ

Δοξαὶ Πατρὶ καὶ γῇ ωκαὶ Αγίῳ Πνευματι

γιώκαὶ ω πνευματι πασαψυχηὶ λωούσαις ταις καὶ φασεις ψουται λαμπρούς νε

Π Β

ται ⁶_λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
 κρυ φι ως
^M₆
^χ_λκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νων α μην
^π_β
⁶_λ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα ⁶_λ αρ δεν ο ον τα α
 πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

⁶_λ Τι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
 ου ^Δ ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις
 Αὕτοῦ.

Τὸ τρίτον.

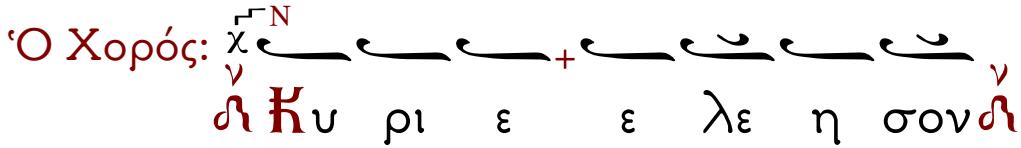
6
 ἐκ Τι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
 ι ι ου ζ' ὁ χορός ζ' ο θα ανατοςτου Ο σι
 ι ου αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 6
 λ

Καί ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

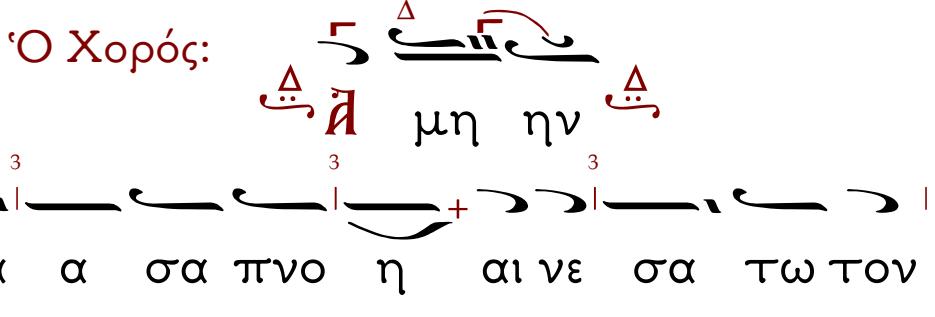
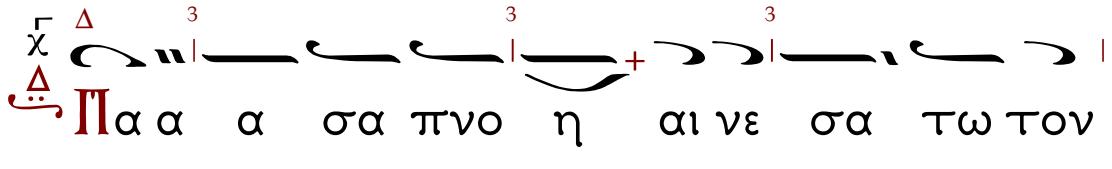
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ "Ορθού.

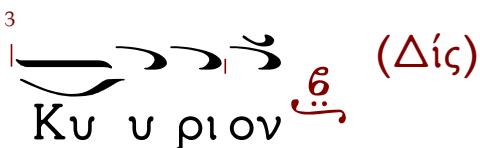
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

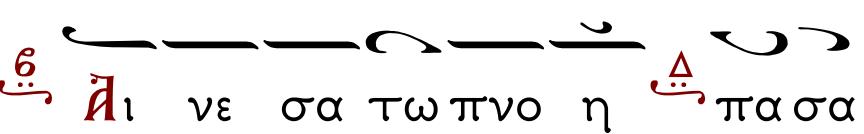
Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

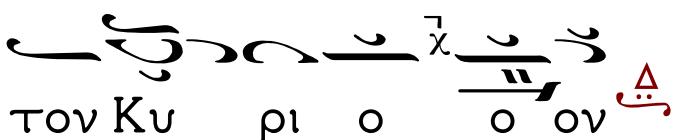
Ο Χορός:
Δ Ḫυ ρι ε ε λε η σον Δ

Ο Ιερεὺς: "Οτι Ἀγιος εἰς Θεὸς ἡμῶν, ...

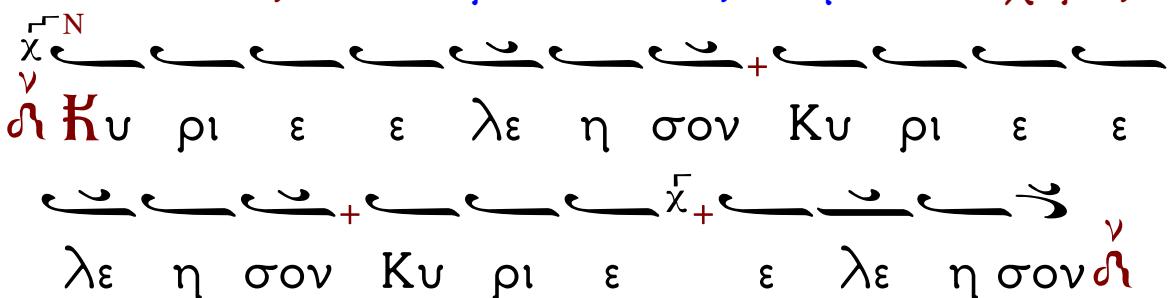
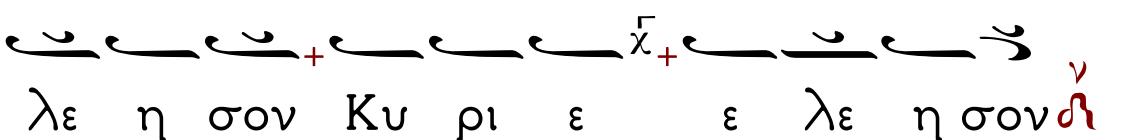
Ο Χορός:
Δ Δ μη ην Δ

Δ πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον Δ (Δις)

Τὸ τρίτον.
Δ αι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον Δ

Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ο χορός:

Δ Ḫυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

Ο Διάκονος: Σοφία. Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου

Εὐαγγελίου. Ο Ιερεὺς: Εἱρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
 καὶ τωπνευματισου

‘Ο Ιερεὺς: ’Εκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:
 Δοξα σοι Κύριε δοξα σοι

‘Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆσ ^{εν} τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ὅν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὕχος Ἀ Δι

Δοξα Πατρι και γιω και Α

γιω Πνευμα τι

Ταις των Αναργυρων πρεσβειαις ε
ελεη μον ε ζαλειψον τα πληθητων ε

μωων εγ κληματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ωνας
των αι ωνων α μην

Ταις της Θεο το οκου πρεσβειαις ε
ελεη μον ε ζαλειψον τα πληθητων ε
μωων ε γκληματων

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πλη θιος των οι κτιρ μων σου ε ζα λει ψον
 το α νο ο ομημα α μου

Ιδιόμελον.

Ηχος β'.

Η γαλ λε ται ο χο ρος των Α γι ων ει
 ει εις αι ω ω νας Βα σι λει αν γαρ ου
 ρα νω ων ε ε κλη ρο νο ο ο μη η η σαν
 γη τα λει ψα να αυ των δε ε ζα με νη ευ
 ω δι ι α α αν δι ε ε πνε ε ευ σε
 δου ου λοι Χρι στου γε γο ο ο να σι κα

τα σκη νω σα αν τες εις ζω ην τη ην αι αι
 ω ω ω νι ι ι ο ο ο ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Χ Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε
ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον 6 (δις)
6 Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι
ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον 6
6 Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι
ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε ε η
σο ο ον 6

Οι Κανόνες·

‘Ωδὴ α’.

Κανών τῆς Θεοτόκου. Ὁ Είρμος

Ὕχος πᾶς ἄλλος Γα

Ἄγιον γραν δί ο δευ σας ωσει ζη ραν δι και
 την Αι γυ πτιι αν π μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 δι ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α λτω
 λυ τρω τη και Θε ω ημωνα σωμεν δι
 άγιον περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας δι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ἄγιον πολλοῖς συ νε χο με νος πει ρα σμοις δι

Π προς σε κατα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 Ν Γ ζη των Δ Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε χ
 Γ των δυ σχε ρων και δει νων μεδι α σωσον Δ
 Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας Δ

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δ Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι Δ
 πολλης α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την
 ψυχην Δ ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη χ
 την του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με Δ

Δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Δι

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Δι Σω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον Δι δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων Δι σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω Χ

και την ψυ χην και την δι α νοι αν Δι

Δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Δι

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σου,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ως ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Δ Νοσουν τα το σω μα και την ψυ χην Δ
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου Δ α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ Χ
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α Δ

‘Ο α’ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

‘Ωδὴ α’. ‘Ηχος α’. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Χριστοῦ τεμένη πανάγια, Χριστοῦ
φωτοειδῆ καταγώγια, Χριστοῦ εὐπρεπῆ
ἀνάκτορα, ἡ πάντιμος χορεία καὶ παγκαλής,
πάντων Ἀναργύρων, φιλοξένησον ἡμᾶς τοὺς
εὐφημοῦντάς σε.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἄγαπη θείᾳ νευρούμενοι, τυράννων
ἀπειλαῖς οὐκ ἐκάμφητε, Χριστῷ τῷ Θεῷ
πειθόμενοι, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ οἱ
εὐκλεεῖς, πᾶσι νεκρωθέντες, αἰωνίων ἀγαθῶν
κατηξιώθησαν.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Πώμης τῆς πάλαι βλαστήματα, καὶ πίστεως
Χριστοῦ καλλωπίσματα, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις
πρόμαχοι, ἔνδοξε Κοσμᾶ σὺν Δαμιανῷ τε,
ὅώμην ψυχῆς νῦν τοῖς εὐφημοῦσι,
καταπεμφθῆναι πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὅπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν Παρθένε ἵκέτευε, Ὅν ἔτεκες
ἀφράστως Θεόνυμγε, Χριστὸν Σὸν Γίδην
δυσώπησον, ἀφεσιν ἐπταισμένων, δοῦναι ἡμῖν
τοῖς κατεγνωσμένοις, καὶ παντοίων πειρασμῶν
τὴν ἀπολύτρωσιν.

‘Ο β’ Κανὼν τῶν Ἅγιων.

‘Ωδὴ α’. Ὡχος α’. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πιστῶς αἴτουμένῳ μοι, τοῦ δοῦναι λόγον πρεσβεύσατε, σοφίας Ἀνάργυροι, ὅπως ὑμνήσω φαιδρῶς, θερμοὶ πρόμαχοι, δόμοῦ τὴν σεβασμίαν, ὑμῶν νῦν πανήγυριν τὴν ἀεισέβαστον.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βαβαὶ τοῦ τολμήματος! ὅπως τοὺς πάντας ἐτόλμησα, αἰνέσαι νῦν ἀσμασι, ὑμᾶς Ἀνάργυροι, μὴ δυνάμενος κὰν ἔνα ἐξυμνῆσαι, ὑμῶν δὲ τῇ χάριτι τοῦτο τεθάρρηκα.

Δόξα...

Η γῆ ἀπηνέγκατο, ὑμᾶς ὡς θεῖοι Ἀνάργυροι, ὁ Πόλος κατέχει δὲ πάντως τὰ πνεύματα, ὑμῶν ἐνδοξοί, θερμότατοι προστάται, ὅθεν εἰς οὐράνια νῦν συναγάλλεσθε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον τοῦ μόνου Βασιλέως, χαῖρε ἀπειρόγαμε κόσμου διάσωσμα.

Κανών τῆς Θεοπόκου.

·Ωδή γ'.

·Ο Ειρμός

·Ηχος πᾶς

Γ ^M
Δ Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
Κυ ρι ε Δ και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
μεστερε ωσον ♡ εν τη α γα πη τη ση ♡ των
ε φε τωνη α κρο της Δ των πι στων το στη
ριγμα μο νε φι λαν θρω πε Δ
Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας Δ

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἄπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης
 τι θημιδι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ
 με κυ βερ νη σον [¶] προς τον λι με να σου ^Δ
 των α γα θωνη αι τι α [¶] διτων πι στων το
 στη ριγμα μο νη πανυ μνη τε [¶] δι
 δι ψ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας [¶] δι

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

δι κε τευ ω Παρθε νε τον ψ χι κον
 ταραχονδι και της α θυ μι ας τηνζα λην δι

α σκεδάσαι μου ^Δ συ γαρ Θεος νυμ φε ^Δ
τον αρχη γοντης γα λη νης ^Δ τον Χριστον ε
κυ η σας μονη παναχραντε ^Δ
^Γ Υ περ αγι αθεο το κε σω ω
σονη μας ^Δ

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ως δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Γε ^Δ ερ γε την τε κουσατοντων κα λων
αι τι ον ^Δ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυσον ^Δ παν τα γαρ δυ να σαι
^Δ ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Δ τον Χριστον κυ

η σασαθε ο μα κα ριστε **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **Δ**

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

ΔΧα λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
θεσιν **Δ** ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι
βο η θη σον **¶** των ι α μα των γαρ **¶** α
νελ λι πη σε γι νω σκω **Δ** θη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τον **Δ**

‘Ο α’ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

΄Ωδὴ γ’. Ὡχος α’. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴατροὶ δειχθέντες, ἐκ Θεοῦ θεοφόροι ἀφθόνως πιστοῖς, τῶν νοσημάτων τὰς ἴασεις, ἀναργύρως ποιοῦντες, διὸ εὔσεβῶς κραυγάζομεν, τοὺς ἐν αἰνέσει αἰνοῦντας ὑμᾶς, σώσατε Ἀνάργυροι.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν ἔξ Ἀραβίας, πενταυγεῖς ως ἀστέρες φανέντες ἡμῖν, τῶν οὐρανίων χαρισμάτων, τὰς ἀκτῖνας πλουσίως, ως φῶς πανταχοῦ παρέχετε, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην ὑμῶν, ἔνδοξοι πεντάδελφοι.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυστικῶς παρόντες, τῷ ναῷ τῷ τὰς κλήσεις ποιοῦντι ὑμῶν, καὶ ἐφοροῦντες ἀοράτως, τὰς αἰτήσεις ἀπάντων, ἐνῷ ἐκτενῶς κραυγάζομεν, τοὺς ἐορτάζοντας πόθῳ ὑμᾶς, βύσασθε ἐκ θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐχεις εὔσπλαγχνίας, τὴν πηγὴν Θεοτόκε
Παρθένε ὀγνή, τὴν ἐκ νηδύος προελθοῦσαν, τῆς
σαρκός Σου ἀφράστως, Χριστὸν τὸν
εὔσπλαγχνον, τοῦτον ἐκδυσώπει ταῖς Σαῖς
λιταῖς, εὔσπλαγχνον γενέσθαι μοι.

‘Ο β’ Κανὼν τῶν Ἅγιων.

‘Ωδὴ γ’. Ὁχος α’. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. “Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τριττὴν συζυγίαν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ τε
καὶ τοῦ Δαμιανοῦ, πάντιμον νῦν γεραίρομεν,
τῶν καὶ ἐπιτηδεύματος, τοῦ Ἰσου ὡς καὶ
κλήσεως, τετυχηκότων πανάριστα.

Στίχ. “Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Λαμπροί τε τῇ πίστει καὶ τῷ βίῳ, καὶ Ἰσοι
τὸν ζῆλον οἱ στερβόι, ὥφθησαν οἱ ἐκ Πώμης τε,
καὶ ἐκ Ἀσίας λάμψαντες, καὶ οἱ ἐξ Ἀραβίας τε,
διὸ δόμοῦ γεραιρέσθωσαν.

Δόξα...

Τίς ἀν κατ’ ἀξίαν εὐφημήσει, τὸν ἔρωτα
τὸν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλησίον Ἅγιοι; Δι’
δὲ περιοδεύετε, τόπων ἐκ τόπων ἔνδοξοι,
εὔεργετοῦντας τοὺς ἄπαντας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Χειμάζει με κλύδων ἀμαρτίας, καὶ σάλος
ἀτόπων λογισμῶν, σπλαγχνίσθητι πανάμωμε,
καὶ χεῖρα βοηθείας με, ὡς ἐλεήμων ἔκτεινον,
ὅπως σωζόμενος γεραίρω Σε.

Κάθισμα.

Ύχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ίαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ τὸ φρόνημα θάλπετε, ὅθεν ἱατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Ώς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξίν, ἀπειράνδρως τεκοῦσα Θεὸν Σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν Σοὶ τῆς θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι τὸν πανάγιον Τόκον Σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν Σοι πρέσβευε τῷ Σῷ Γίῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, τοῖς εὔσεβῶς προσκυνοῦσι τὴν Αὐτοῦ ἀγαθότητα.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, τῷ ναῷ ὑμῶν προστρέχοντες λαμβάνομεν, τὰ σεπτὰ ιάματα, τῆς ἐν τούτῳ οἰκουόσης θείας χάριτος Ἀνάργυροι, ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ τῷ κόσμῳ πηγάζετε ιάματα.

·Ο Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἀναργύρων, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι. Τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πάσιν, ὅθεν κάμοὶ διηγήσεως χάριν δεδώρηνται ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ιαμάτων πλήθη παρέχοντας, ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, ἀεὶ τῷ κόσμῳ πηγάζετε ιάματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, μνήμη τῶν Ἅγιων (**Εἴκοσι**) Ἀναργύρων· Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐκ Ρώμης, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐξ Ἀσίας, Κοσμᾶ, Δαμιανοῦ, Εύτροπίου, Ἀνθίμου καὶ Λεοντίου τῶν ἐξ Ἀραβίας, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Σαμψῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου, Ἰουλιανοῦ καὶ Εύτροπίου, Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος,

Ανθίμου καὶ Λεοντίου, Φιλονίλοις καὶ Ερμιόνης,
Ασκληπιάδος καὶ Ζηναΐδος, Ἀπολλωνίας καὶ
Θεοδότης, Σοφίας καὶ Σοφίας τῆς νέας,
Ποταμίοις καὶ Λουκὰ Ἀρχιεπισκόπου
Συμφερουπόλεως.

Πάντας τιμῶ σθνάμα τοὺς Ἀναργύρους,
ἐν τῷδε ναῷ τῷ σφίσιν ἡγερμένῳ.

Ἡ εἰκοσάριθμος πέλουσα τῶν Ἀναργύρων,
χορεία σωζε τοὺς δὲ τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Εἴκοσιν ὄμοιν νυνὶ ἀναργύροις πάντας
μέλπω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Προφήτου
Ωσηέ.

Θεὸν τυποῖς μνηστῆρα γῆς πιρνευτρίας,
Πόρνη συναφθείς, ὃν Προφήτα νῦν βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Οσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Ἀμφοῖν ποδῶν σῶν Ἀνδρέα τιμηθεὶς ἔνα,
Ἀθλήσεως σῆς ἐκπεραίνεις τὸν δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῆς
ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἅγίου, Δικαίου
καὶ Τετραημέρου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου.

Αἴρουσα Χριστοῦ τῷ φίλῳ Πόλις πύλας,
«Λάζαρε δεῦρο» χριστομιμήτως λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη πάντων τῶν Ἅγίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.

Τοὺς τριάκοντ' εὐχλεεῖς Προστάτας,
καὶ ὥδ' δύμοῦ σύμπαντας εὐφημεῖν θέμις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἀντιγόνου, Λουκιανοῦ, Τερεντίου, Νικομήδους καὶ Θεοφάνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἰσιδώρας καὶ Νεοφύτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Κοσμᾶ τοῦ ἐν Γεωργίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἀννης τῆς πριγκίπισσας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὕχος ἕτος

Ωδὴ α'. ρ̄^B
 νοὶ ζῶ το στο μα μου και
 πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος λ̄ και λο γον ε
 ρευ ζο μαι τη Ba σι λ̄ δι Μη τρι λ̄ και ο
 φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων π̄ και α α
 σω γη θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα
 Ωδὴ γ'. ρ̄
 Τους σου ους υ μνο λ̄ γους Θε ο
 το κε Δ̄ η ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δ̄
 θι α σον συγ κρο τη σαν τας λ̄ πνευ μα τι κον
 στε ρε ω ω σον π̄ και εν τη θι α δο ζη
 σου Δ̄ ὁ α' χορός στε φα νων δο ζης α ζι ω σον

Ωδὴ δ'. Ἡ Φην α νε ξι χνι αστον θει ει αν βου
 λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σεως
 σου του υ ψιστου ο Προ φη της Αβ βα κουμ
 κα τα νο ων ε κραυ γαζε Δ δο ξα τη δυ
 να μεισου Κυ ρι ε

Ωδὴ ε'. Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι
 τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι πα αν των Θεον Δ και τε το κας αχρο
 νον γι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα

Ωδὴ στ'. ⁶
^λΤην θει αν ταυ την και παν τι μον τε
 λουντες ε ορ την οι θει ο φρονες ^πτης Θε ο
 μη το ρος ^πδευ τε τας χει ρας κρο τη σω
 μεν ^Δτον εξ αυ της τεχθεντα Θε ον δοξαζον
 τες ⁶
^λ

Ωδὴ ζ'. ⁶
^λΟυκ ε λα α τρευ σαν ⁶
 τη κτι σει οι θε ο φρο νες ⁶ πα ρα τον κτι
 σαν τα ⁶ αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον ⁶ υ
 πε ρυ υμνη τε ^π ο των Πα τε ρων Κυ ριος
^Δκαι Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶
^λ

Ωδὴ η'. Ἡ νοῦ μεν εὐ λόγου μεν καὶ προ

σκυνουούμεν τὸν Κυρίον

Παῖς αἰ δᾶς εὐ αγεῖς εν τῇ καμι

νωρᾶς ο το ο κος της Θεος ο το κουδι ε

σωσατορᾶς το τε μεν τυ που μενος νυν

δε ενεργουμενος πτηνοι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψαλλουου σαντον Κυρίον

υ μνει τε ταερ γα πτηνοι και υ περ ψουτερεις

παντας τους αι ω ω να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

Τιμωτέρα τετάρτου ἕχου.

Τιμωτέρα Ἡχος λ^{τος}

Σπίχος α' χ^M
 λ^λ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον λ^λ και η γαλ λι α σε το πνευμα
 μου λ^λ ε πι τω Θε ω ω τωσω τη ρι

μου λ^λ

λ^B Την Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ λ^λ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

λ^λ την α δι α φιδόρως Θε ον Λογον τε κου

σαν λ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λ^λ

Σπίχος β' χ^B
 λ^λ Ο τι ε πε βλεψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶_λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶_λμα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶_λ
^B
⁶_λΤην Τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ ⁶_λκαι
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φι μ
⁶_λτην α δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶_λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶_λ

Σπίχος γ' ⁶_λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶_λκαι α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶_λκαι το ε λε ος αυ του

^χ
⁶
^λεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

^χ
⁶
^λμενοις αυτον ⁶
^B

^χ
⁶
^λΤην Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ⁶
^λκαι

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

^χ
⁶
^λτην α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

^χ
⁶
^λσαν ⁶
^λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

^χ
⁶
^λμεν ⁶
^λ

^χ
⁶
^λΣπίχος δν ^χ
⁶
^λποι η σε κρατος εν βρα χι

^χ
⁶
^λο νι αυ του ⁶
^λδι ε σκορ πι σεν ⁶
^λυ πε

^χ
⁶
^λρη φα νους ⁶
^λδι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶
^B

^χ
⁶
^λΤην Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ⁶
^λκαι

εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 ἔτην α δι α φθόρως Θε ον Λογον τε κου
 σαν ἔτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ἔτην

Σπίχος ε' ξέτην α στασιας πο θρο
 νων και υψωσε τα πει νους πει νων τας ε
 νε πλησεν α γα θων Δικαι πλου του ουν τας ε
 ξα πεστει λεκε νους **M** **ξέτην** μι ω τεραν των Χερου βιμ Δικαι
 εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 φιμ Διτην α δι α φθόρως Θε ον Λο

γον τε κουσαν⁶_λτην ον τως Θε ο τοκον σε με
 γα λυ νομεν⁶_λ
 Σπίχος στ'^χ₆
 λ^Διν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶_λ κα θως
 ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
 λ⁶_λτω Α βρα αμ^Δικαι τω σπερ μα τι αυ του ε
 ως αι^M ω νος⁶_λ
 λ⁶Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των
 Σε ρα φιμ^Δτην α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο γον τε κουσαν⁶_λτην ον τως Θε ο τοκον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἶτα φάλλεται ἡ θ' ὁδὴ τῶν Καταβασιῶν.

πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε π α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
 τα i ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος Δ και βο α α α α τω Δ χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε A γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε ε

6
λ

Ἐξαποστειλάριον.
Ὕχος γ'. Ἐν πνεύματi.

Τὴν χάριν τῶν ιάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες,
Ἀνάργυροι μακάριοι, τοῦ ιᾶσθαι τὰς νόσους,
καὶ θεραπεύειν ἀπαντας, τοὺς πιστῶς
προστέροντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει, διὰ τοῦτο
συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν
ὑμῶν μνήμην.

Ἐπερον. Ὅχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς.

Κὸν τοῖς Κοσμᾶς ὑμνήσωμεν, Σαμψὼν
Παντελεήμονα Δαμιανοὺς Ἐρμόλαον, Κύρον καὶ
Ιωάννην, Θαλλέλαιον Ἀνίκητον, Τρύφωνα
Διομήδην, Λεόντιον Εύτρόπιον, Ἀνθιμον σὺν
Μωκίῳ, Ιουλιανόν, καὶ τοὺς Εἴκοσιν ἄμα
εὐφημοῦντες, ἐνθέως ἔορτάσωμεν, τὴν φαιδρὰν
αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ορος Θεοῦ παλάτιον, καὶ λυχνίαν καὶ
στάμναν, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ράβδον τε
καὶ πυρεῖον, καὶ θεῖον θρόνον καὶ πύλην, καὶ
ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες, τὴν
ἀγνὴν καὶ Παρθένον ἐξ ἥς Θεός, σαρκωθεὶς
ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ
πρόσλημα, δέ β' χορός ἀπορρήτῳ ἐνώσει.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ὕχος πᾶς Νη

Χαράντε πατέρες των υπαίθρων
 Πα α α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
 τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον δι αι
 νει ει τε το ον Κυ υ ρι ι ον δι εκ τω
 ω ω ω ων ου ρα νω ω ων δι αι αι νει
 ει ει τε α αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ
 ψι ι στοις σοι πρε ε πει ει υ υμνος τω
 Θε ε ε ε ω
 δι δι νει ει ει τε αυ τον δι πα α α α αν
 τες δι οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του δι
 αι νει ει ει ει τε αυ τον δι πα α σαι αι

M

δυ να α α α μει εις α α αυτου ουσοι πρε
Π πει υ υμνος τωωω ωωω Θε ε ε ε ω Δ
 Αίνοι.

Ἄχος πλ. δ'. Τί ύμᾶς καλέσωμεν.

Σπίχ.: Χ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ
Δ αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

να στει αις αυ του Δ αι νει τε αυ τον Δ κα
 τα το πλη θος της με γα λω νυ η νης αυ
Δ
 του Δ

Τί ύμᾶς καλέσω Ἀνάργυροι; Ούρανοὺς ὅτι
 τὴν δόξαν διηγεῖσθε τοῦ Θεοῦ, λειτουργοὺς ὅτι
 ἀπαύστως ἐδοξάσατε Αὐτόν, ἀσάρκους, τὴν γὰρ
 σάρκα ἀπεστράφητε, ἀστέρας, καταυγάζετε τὰ
 πέρατα, πολλὰ ύμῶν τὰ δνόματα, καὶ πλείω τὰ
 προτερήματα, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχ.: Χ νει τε αυ τον εν η χω σαλ
Δ αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ

πιγ γος Δι αι νει τε αυ τον Δι εν ψαλ τη ρι
ωκαικι θα ρα Δι

Τί ύμᾶς καλέσωμεν ἔνοδξοι; ιατροὺς ὅτι τὰς νόσους ἐξιᾶσθε τῶν βροτῶν, ποταμοὺς ὅτι θαυμάτων ἐπληρώσατε τὴν γῆν, σωτῆρας, πάντας σώζοντας ἐκ θλίψεων, φωστῆρας, ὡς πολλοὺς καταφωτίζοντας, πολλὰ ύμῶν τὰ χαρίσματα, καὶ μέγιστα τὰ τεράστια, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δι νει τε αυ τον εν τυμ πανω και

χο ρω Δι αι νει τε αυ τον Δι εν χορ δαι αις
και ορ γα νω Δι

Τί ύμᾶς σοφοὶ ὀνομάσωμεν; Τῶν παθῶν ἐκριζωτὰς ἡ φωτοκόμους ἀρετῶν, παραδείσους νοητοὺς ἡ ἀγλαόκαρπα φυτά, ἐνέργειαν, χαρίτων ἀναπέμποντας, τροφήν, ἀθανασίας πᾶσι νέμοντας, πολλὰ ύμῶν τὰ χαρίσματα, ἀδάπανα τὰ ιάματα, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι

τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ.

χ̄ ν
γ̄ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
ευ η χοις δ̄ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα
λοις αλ λα λαγ μου δ̄ πα σα πνο η αι νε σα
α τω τον Κυ ρι ον δ̄

Οὗτος ὁ ναὸς ἀναδέδεικται, ποταμὸς ὡς ὁ Ἐδέμ, ὁ μεριζόμενος ἐν γῇ, προχοὰς τῶν ιαμάτων διανέμων τοῖς πιστοῖς, ἀνάργυρον, τὴν χάριν παρεχόμενος, τοῖς πόθῳ καὶ ἐκ πίστεως κραυγάζουσι· πολλὰ ὕμῶν τὰ θαυμάσια, ἀνάργυροι παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Τῶν Ἅγιων ἀναργύρων ἡ πληθύς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων εἰς ἓν συγκροτηθεῖσα, τὴν παροῦσαν ἐφαίδρυνεν ἡμέραν, ἐν ᾧ ὡς ὅμότροποι μίαν συμπλέκουσιν ὀρμονίαν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῶν σήμερον τεμένει, ἐν ᾧ ἀοράτως παριστάμενοι, σὺν τῷ Χριστῷ τῷ στέφοντι τὰς

ίερὰς τούτων κάρας, καὶ παρέχοντι τὴν ἀένναον χάριν τῶν θαυμάτων. Πρὸς οὓς μελῳδικῶς βοήσωμεν· ὡς θεία παρεμβολή, θεηγόροι δπλῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες ἀείφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, οἱ ἄοκνοι ἰατροὶ τῶν νοσούντων, Μαρτύρων τὸ καύχημα, δικαίων ἀγλαΐσμα, ἔκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὕψος λαοῦ Νῷ

Ἄδο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
αι γι υι ω ω ω λ και Α γι ι ω ω Πνε
ε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα τι
Δ Των Α γι ων Α ναρ γυ ρω ων η πλη
θυς Δ εκ των της οι κου με ε ε ε νη ης
πε ε ε ρα α α α α των Δ εις εν συ γκρο

τη η θει ει ει σα ⁶_λ την πα ρουσαν ε φαι αι
 δρυ νεν η η η με ε ε ε ραν ^γ_δ εν η
 ως ο μο τρο ο ποι ^Δ_δ μι αν συμ πλε κου σιν
 α αρ μο ο νι ι ι α αν ^Δ_δ εν τω σε πτω
 αυ των ση η με ρον τε ε με ε ε ε νει ^γ_δ
 εν ω α ο ρα τως πα ρι ι ι στα με ε νοι
⁶_λ συν τω Χρι ι στω τω στε φον τι της ι ε
 ρας του τωων κα α ρας ⁶_λ και πα ρε χο ον τι
 την α εν να ο ο ον χα α ριν των θα
 α αυ μα α α α των ^γ_δ προς ους με λω δι
 κω ως βο ο η η σω ω ω μεν ^Δ_δ ω

+ Φει ει ει ει ει ει ει α Δ πα α α α ρε ε
 ε ε ε εμ βο θει α πα ρεμ βο ο λη η
 η η Λη η η η η η η θε η γο ο ροι οι
 + ο ο πλι ι ι ται αι Δ πα ρα α α τα α
 α ξεως Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Λι ι ι ου ου ου ου Δ α στε ε ε ρε ε
 ες η α ει ει φω ω ω ω α α ει ει
 φω ω ω τοι Δ του νο η η του ου ου ου
 + στε ε ρε ε ω ω μα α α στερε ω ω μα
 τος Δ της μυ υ στι ι κη η ης Σι ι ι ι ι
 ι ι ω ω ω Λω ω ω ω ων Δ οι α κα

Ήται ρε ε ε ε ε τοι πυ ς υρ γοι οι **Δ**
 τα μυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι πνο ο **♂** τα μυ ρι ι πνο ο
 ο α α α α α α α αν θη η η η **ζ'** **η** **του**
 Πα ρα δει ει ει ει ει ει ει ει σου **ϙ**
 οι α ο οκνοι ι α ατροι οι οι των νο ο σου
 ου ου ου ουν των **Δ** μαρτυ ρων το ο ο καυχη η
 μα **λ** **δι** και αι ωων α α γλα α α α α
 α α ι σμα **Δ** ε κτε νω ως πρε ε ε σβε
 ευ σα α α τε ς πε ε ε ε ε ε ερ
 τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μω

ω ω ων
 ρ ^N
 Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ων αν α μην ρ
 Θεοτοκίον.
 ρ Δε ε σποι να προσ δε ζαι τας δε
 η η η σεις των δου λων σου ρ και λυ τρω
 σαι η μας ρ α πο πα α σης α να αγκης
 και θλι ρ ψε ε ως
 ρ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Ὕχος πᾶς Νη

Δοξα ασοιτωδειξαντι το φως Δ δοξα εν

υψι ιστοις Θε ων και ε πι γης ει ρη

η νη λεν αν θρωποις ευδο κι α

Δ Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε Δ

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε λε ευ

χα ρι στου μεν σοι Δ δι α την με γα α

λην σου δοξαν

Δ Κυρι ε βα σι λευ Δ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρατορ Δ Κυρι ε Γι ε μο νο

γε νες Δ I η σου Χρι στε και Α γι ον

Πνευμα

Δ

Δικυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θεου ο

γι ος του Πατρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου Δ ε λε η σον η μας

ο αι αι αι ρων Δ τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

Δ

Δ προσδε ε ξαι την δε η σιν η μων Δ ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος Δ και

ε λε η σον η μας

Δ

Δ ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει μο νος

Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε

—. — — — —

ου Πατροςαμην

γδ

^N γδ Καθ ε καστηνη μερανευ λο γησω

σε δι^Δ και αι νε εσωτο ο νομασουειςτον αι
ω ω νακαι εις τον αι ω νατουαι ω ω

γ

νος

γδ

γδ Κα τα ξι ωσονΚυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη δι^Δ α να μαρ τη τουςφυλαχθη ναι

—. — — — —

ημας

γδ

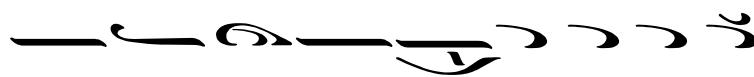
γδ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ερων η μωνδι^Δ και αι νε τον και

δε δο ξα σμενον το ο νομαα σουδι^Δ εις τους

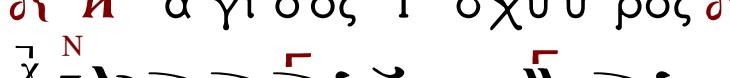
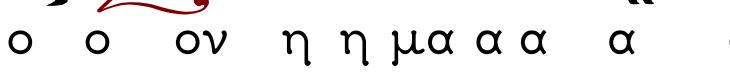
αι ω ωνας αμην
 Λετονία
 εφ η μας Δικα περηλ πι σα μεν ε πι
 σε
 Λετονία
 ζοον με Δικα δι και ω ματασου
 Λετονία
 μινεν γε νε α και γε νε α Δι ε γω ει
 πα Κυρι ε ε λε η σον με Δι ι ι ασαι
 την ψυ χη ηνμου Δι ο τι η μαρτοονσοι Δι
 Λετονία

με **Δ**ιτου ποι ειν το θε λη μασου **Δ** ο τι συ
 ει ει ο Θε ος μου **Δ** Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης **Δ** εν
 τω φω τισου ο ψιμεθαφως **Δ** Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
 νωσκου σι σε **Δ** Η γιος ο Θε ος **Δ** Α γιος Ι σχυ ρος **Δ**
 Α γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας **Δ** Η οξα Πα τρι ι και γι ω **Δ** και Α γι ω
 Πνευ μα τι **Δ** Και νυ υν και α ει **Δ** και εις τους αι

— ω νας των αι ω ωνων αμην

 Ἀ Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας Ἀ

Ἄσματικὸν.

 Δ
 Δ
 Δ
 Δ
 Δ
 Δ
 Δ
 Δ
 Δ
 Δ

α γι οος ο Θε ε ος Δ
 α γι οος Ι σχυ ρος Δ
 γι ι ι ος Δ Α α θα α α α α
 να α α α α τος Δ ε λε ε ε ε ε η σο ο
 ο ο ο ον η η μα α α α α α ας Δ

Ἄπολυπίκιον.

Ὕχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὕχος ἵν Γα

χ ^Γ — — — — — — — — —
 ή Την ει κο σα ριθ μο ον εν θε ον φα
 λαγ γα Δτην ε ξαστραπτουσα αν χαριν
 ουρα νι ον Δτων Α ναρ γυρων των λαμ πρων
 + π ημεν π ου τοι γαρ
 κα τε βαλο ον ητου βε λι αρ την δυ να μιν Δ
 παν των τα νο ση μα τα η συ μπα θω ως ε ξι
 ω με ε νοι π των μετ ευ λα βει ει ας βο ων
 των η δο ο ξα Θε ω τω εν Τρι α α δι ι ι
 — — — — — — — — —
 1 1 1 1

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργία.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶς Νη

1. Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ

2. Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ

3. Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ

4. Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ

5. Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ

6. Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἀ

ΕΤΕΡΑ.

1. Ἄ ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἀ

2. Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον Ἀ

3. Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε η η σον Ἀ
Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε η η σον Ἀ

4. ν Κυ ρι ε ε λεη σοο ον η
5. ν Κυ ρι ε ε λε εη σον π
6. ν Κυ ρι ε ε λε ε εη σον δη
7. ν Κυ ρι ε ε λεη σον α
8. ν Κυ ρι ε ε λεη σον α Δ
9. ν Κυ ρι ε ε λεη σον α
10. ν Κυ ρι ε ε λε εη σον π
11. ν Κυ ρι ε ε λε ε εη σον δη
12. ν Κυ ρι ε δη

Ἄντιφωνον α'.

Ὕχος Δι

Γ
χ μη η ην

Σπίχ. α' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νοματο α γιον αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονη μας

Σπίχ. β' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πιλανθανου πασας

τας αν τα πο δοσεις αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Σπχ. γ'. Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Σπχ. δ'. Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει αις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
 Σωτερ σωσον η μα α ας
 Ἀνπίφωνον β'.

Α μη η ην
 Σπίχ. α' Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
 ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τηζω η μου
 Φαλλωτω Θε ω μου ε ως υ παρχω
 Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 Φαλλοντας σοι αλ λη λου ι α
 Σπίχ. β' Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυ του ^{Δ.} η ελ πις
 αυ του ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του ^{Δ.}

^{Δ.} **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^{Δ.} ο εν
^B ^M ^{Δ.} A γι ι ι οις θια αυ μα στο ο ο ο ος
 φαλλον τας σοι αλ λη λου ^{Δ.} α ^{Δ.}

Σπίχ. γ! ^{Δ.} ^M ^{Δ.} ^{Δ.} ⁺ ^{Δ.} ^{Δ.} ^{Δ.}
^{Δ.} **Τ**ον ποι η σαν τα τον ου ρα

νον και αι την γην ^{Δ.} την θια λασ σαν και πα αν

^{Δ.} ^{Δ.} ^{Δ.} ^{Δ.} ^{Δ.} ^{Δ.} ^{Δ.} ^{Δ.} ^{Δ.}
 τα τα εν αυ τοις ^{Δ.}

^{Δ.} **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^{Δ.} ο εν
^B ^M ^{Δ.} A γι ι ι οις θια αυ μα στο ο ο ο ος ^{Δ.}

ωντος + τοντος Γ Δ
 φαλλονταςσοι αλληλου ι α Δ
 Σπχ. δ! χ Δ
 Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
 αι ω να Δ ο Θε ος σου Σι ων ρεις γε νε
 ααν και γε νε αν Δ
 ω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
 Β Δ
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ
 φαλλονταςσοι αλληλου ι α Δ
 ω Πνευμα τι Δ
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ωνων α μην Δ

Μ
 Δ
 Ο μο νο γε νης Γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 Μ
 β
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 Β
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
 Ζ
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε
 Μ
 ναν θρω πη σας β σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Δ
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 Χ
 Υ
 ει εις ων Ζ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 Ζ
 γι ω Πνευ μα τι σωσον η μα Δ α ας

Ανπίφωνον Γ'.

Ὕχος ἵ. Γα

Σπίχ. Χ ^N Γ ^N
 οις Α γι οις τοις εν τη γη Αυ
 του Δ ε θαυ μα στωσεν ο Κυ ριος ^Γ Η

Απολυπίκιον.

Ὕχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

Ὕχος ἵ. Γα

Χ ^Γ ει κο σα ριθ μο ον εν θε ον φα
 λαγ γα Δ την ε ξαστραπτουσα αν χαριν
 ου ρα νι ον Δ των Α ναρ γυ ρων των λαμ πρων
 το στι φος α νευ φη μου ου μεν π ^π ου τοι γαρ
 κα τε βαλο ον ητου βε λι αρ την δυ να μιν Δ
 παν των τα νο ση μα τα η συ μπα θω ως ε ξι

ω με ε νοι ^π_q των μετ ευ λα βει ει ας βο ων
 των ^χ_q δο ο ξα Θε ω τω εν Τρι α α δι ι ι
 1 1 1 1

Εἰσοδικόν.

Ὕχος Ἀ

Χ ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ
 B σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ^Δ Ζω
 σον η μα ας γι ε Θε ou ^Δ ο εν Α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ος ^Δ ψαλλον τας σοι
 + αλ λη λου ι α ^Δ

Ἄπολυπίκιον.

Ὕχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Ὕχος ἡ Γα

ρχ
 ον Την ει κο σα ριθ μο ον εν θε ον φα
 λαγ γα Δτην ε ξαστραπτουσα αν χαριν
 ου ρα νι ον Δτων Α ναρ γυρων των λαμ πρων
 το στι φος α νευ φη μου ου μεν π
 κα τε βαλο ον ητου βε λι αρ την δυ να μιν Δ
 παν των τα νο ση μα τα η συ μπα θω ως ε ξι
 ω με ε νοι π των μετ ευ λα βει ει ας βο ων
 των η δο ο ξα Θε ω τω εν Τρι α δι

Ἐπερον Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὕχος ἵν Γα

Ἐν ταῖς εὐ ω δεστατα α αν θη της πι
 στεως διτατην μυ ριπνοο ον χα ριν εμ πνε
 ον τα διτην νο η την και λο γι κην Α ναρ
 γυροι οι εν δο οξοι πασαν γαρ εμ πνεοντε
 ες ι ευ ω δι αν του Πνευ μα τος δι νο σους θε
 ρα πευ ου σι ι και πα θωων α παλ λατ του ου
 σι π δι ο ευ χα ρι στου ουν τες βο ω μεν ι
 δο ο ξα Θε ω τω εν Τρι α δι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ὕχος ἡ Δι

Η ^N Δ ^Δ
 Προστα σι α των Χριστι α νων α
 κα ται αι σχυντε με σι τει α προς τον ποι
 η την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ
 τω λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα
 σον ως α γα θη εις την βο η θει αν η
 μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι θει τα
 χυ νον εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι
 κε σι αν η προ στα τευ ου σα α α
 ει θε ο το κε των τι μων των σε ε
 ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων,

Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

**Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.**

**Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου
διαπαντός.**

**Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα. 12:27-13:8**

Ἄδελφοί, ύμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ
μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ πρωτον ἀποστόλους, δεύτερον
προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἐπειτα
δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις,
κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες
ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες
διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες
χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες
γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι;
Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὅδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς
γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ἄγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς

ἡχῶν ἡ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὅστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἔαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀληλούϊα. (γ') Ἡχος δ'.

**Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε
ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ
δικαιοσύνης.**

**Στίχ. Ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας
ἀνομίαν.**

Εἰς Μνημόσυνον.

Κωνσταντίνου Πρίγκιπος

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ὕπαξος $\frac{q}{q}$ Πα^o

Ἐκτασις. $\frac{q}{x} - \frac{\pi}{q}$

Ἐκτασις. $\frac{q}{x} - \frac{\pi}{q}$

Ἐις μνη μο συ

υ υ νο ο ο ο ον $\frac{\pi}{q}$ αι ω ω ω ω

ἡ τετραγύμνη τέλος τοις πάσαις τοις τετραγύμνησι
 ω ω ω ω ω ω ω πώ ω ω ω ω ω ω
 Μ ητετραγύμνη τέλος τοις τετραγύμνησι
 ω ω ω ω ω ω η αι ω ω ω ω ω ω
 Μ Δ ητετραγύμνη τέλος τετραγύμνησι
 ω ω ω ω δή ω ω ω ω ω ω ω ω
 Μ Ζ πώ νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 Ζ ητετραγύμνη τέλος τετραγύμνησι
 ω νι ι ι ο ον ζ ε ε ε ε ε ε
 Ε Δ ητετραγύμνη τέλος τετραγύμνησι
 ε ε ε δή ε ε ε ε ε ε ε
 Ε Δ ητετραγύμνη τέλος τετραγύμνησι
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Ε Χ Ζ ε ε ε ε ε ε ε σται η δι ι ι ι και
 Ε Ζ Χ ητετραγύμνη τέλος τετραγύμνησι
 αι αι ο ο ο ο ο ος η Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α α α
 α πώ

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος ἄττα Δι

Ἐδο μεν το φως το α λη θι νον ε
 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο
 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕχος ἄττα Δι

μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
 ω ω νι ον

Δ Πληρωθή τη τω το στο μα η μων Δ
 αι νε σε ως σου Κυρί ε 6 ο πως υ μη
 σωμεν την δο ο ξαν σου Δ ο τι η ξι ω
 σας η μας Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστηρί ι ι ι ων 6 τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου 6
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α α Δ

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἄχιος Δί

Αμην Ἐγίη το ο νο μα Κυ ρι
ου εν λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η εν λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον εν λο γου ου ουν τα και α γι ι
αζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ετη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

